

عنوان مقاله:

اثر بخشی شفقت درمانی بر تحمل پریشانی زنان متأهل

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی تحقیقات بین رشته ای در علوم انسانی اسلامی، فقه، حقوق و روانشناسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فربیا شجاعی حصاری - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی فردوس، فردوسی، ایران

فاطمه خاکشورشاندیز - دکترای روانشناسی سلامت، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی بیرجند

خلاصه مقاله:

هدف و زمینه: همه همسران زندگی زناشویی خود را با این امید آغاز می کنند که عمری را در کنار یکدیگر رضایتمندانه و شادمانه زندگی کنند؛ اما دیری نمی گذرد که در برخی از زوجها، زندگی مشترکی که با تفاهم و توافق آغاز شده است به تنش و تعارض در روابط آنان منتهی می شود. لذا هدف از پژوهش حاضر بررسی اثر بخشی آموزش شفقت درمانی بر تحمل پریشانی زنان متأهل بود. روش: پژوهش حاضر، با طرح پیش آزمون پس آزمون بود که از طرح پژوهشی نیمه آزمایشی استفاده شد. جامعه پژوهش را تمام زنان متأهل دانشجوی شهر مشهد که در دانشگاه های دولتی، آزاد و پیام نور شهر مشهد که در سال تحصیلی 1398-1399 مشغول تحصیل بودند و در 5 سال اول زندگی مشترک خود هستند تشکیل دادند. نمونه پژوهش حاضر شامل 40 نفر بود که به صورت در دسترس به عنوان نمونه انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه کنترل (20 نفر) و آزمایش (20 نفر) قرار گرفتند. هر دو گروه ابتدا مورد پیش آزمون قرار گرفته و به پرسشنامه تحمل پریشانی سیمونز و گاهر (2005) پاسخ دادند. درمان مبتنی بر شفقت طی 8 جلسه ای بر مبنای پروتکل ارائه شده توسط گیلبرت در طی 8 هفته و هفته ای 1 جلسه و هر جلسه 90 دقیقه ای برای گروه آزمایش اجرا شد و گروه کنترل از این شیوه درمانی بهره مند نشد. بعد از اتمام جلسات درمانی، مجدداً هر دو گروه به پرسشنامه های مورد استفاده در پژوهش پاسخ دادند و نتایج با استفاده از نرم افزار Spss ورژن 24 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: نتایج حاکی از این بود که درمان مبتنی بر شفقت بر تحمل پریشانی (F=1253/689؛ P=0/000) به طور معنادار اثربخش بوده است.

کلمات کلیدی:

شفقت درمانی، تحمل پریشانی، زنان متأهل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1159629>

